

Секція

**«МЕНЕДЖМЕНТ І МАРКЕТИНГ НА ТРАНСПОРТІ»
ГОЛОВА СЕКЦІЇ - д.е.н., професор В.Г.Шинкаренко**

УДК 658.14(477)

**ЗАХОДИ ПОСИЛЕННЯ
АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ НА
ПІДПРИЄМСТВІ**

Білецька Д.О., здобувач (УкрДУЗТ)

В сучасному суспільстві важливим аспектом у процесі виживання на ринку попиту та пропозицій є страхування підприємства шляхом запровадження антикризових заходів.

Виходячи з суті антикризових заходів в період їх розробки та реалізації, актуальним завданням залишається розробка песимістичного плану господарсько-фінансової діяльності підприємства в традиційному розумінні його змісту та структури. Таке планування господарсько-фінансової діяльності виступає як один з інструментів управління, за допомогою якого створюються передумови для досягнення цільових показників, встановлених антикризовою програмою.

Для подолання кризової ситуації підприємством розробляється стратегія фінансового оздоровлення. Її завдання – визначити основні напрями антикризових заходів і загальну очікувану ефективність. На основі плану фінансового оздоровлення розробляються більш конкретні документи: плани маркетингу, виробничі плани, графіки робіт та ін.

План антикризових заходів розробляється на підставі антикризової програми й являє собою форму її конкретизації та трансформації. Має містити перелік конкретних заходів, які передбачається здійснити, строки початку та закінчення, необхідні ресурси (кошти) та очікуваний результат реалізації, а також визначати відповідальну особу та виконавців.

З поміж багатьох різних заходів, які сприяють підтримувannya ефективної господарської діяльності підприємства, можна рекомендувати, зокрема, такі:

1 Організаційно-правові та соціальні:

1.1 Підвищення рівня відповідальності перших керівників підприємств ВАТ в усіх напрямках життєдіяльності підприємства;

1.2 Збір конкретних антикризових заходів від управлінського персоналу структурних підрозділів, їх аналіз та запровадження;

1.3 Систематичне ознайомлення

співробітників із поточною ситуацією (щоб не гальмувати процеси перебудови);

1.4 Виважена кадрова політика, підготовка кадрів, соціальний захист;

1.5 Впровадження гнучкого планування по обсягах і по номенклатурі як на базовий рік, так і на перспективу, враховуючи зміни фінансово-економічної ситуації в країні і регіоні;

1.6 Використання загальнодержавних важелів впливу стосовно покращення організаційно-правового середовища через депутатський корпус регіону тощо (наприклад, зміни щодо переліку товарів імпорту, співпраця з прикордонними підприємствами ЄС тощо);

1.7 Співпраця з органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями в питаннях антикризової діяльності.

1.8 Використання альтернативних видів діяльності (наприклад, аутсорсингу; найбільш поширеними на сьогоднішній день є наступні види аутсорсингу: бухгалтерський, юридичний, кадровий, логістичний або транспортний аутсорсинг, аутсорсинг персоналу тощо).

1.9 Пошук інвесторів, оптимізація інноваційних проектів.

2 Фінансово-економічні:

2.1 Без залучення додаткових фінансових ресурсів на підприємство (продлонгація строків сплати заборгованості, погашення дебіторської заборгованості, направлення коштів на незавершене будівництво, лізинг, продаж неефективних активів і придбання нових під ефективні нечутливі до кризи виробництва);

2.2 Із залученням інвестицій (фінансова допомога, позики, в проектах, які мають державне значення - державні кредити \ фінансова допомога);

2.3 Оптимізація податків (наприклад, висока інфляція поточного року дозволяє провести суттєву індексацію вартості основних фондів, за рахунок чого в наступному році можна буде економити при сплаті податку на прибуток);

2.4 Продаж зайвого устаткування, матеріалів і залишків готової продукції;

2.5 Вивільнення частини неефективно використовуваних офісних і складських приміщень і здача їх в оренду;

2.6 Невідкладне скорочення витрат (закриття окремих нерентабельних підрозділів підприємства, оптимізація персоналу, зменшення відпускних цін та виробництво продукції, яка

гарантовано може бути реалізована);

2.7 Розробка дієвих заходів економії всюди і у всьому (конкретно для кожного підрозділу основного виробництва, інфраструктурних підрозділів, адміністративного персоналу тощо);

2.8 Затвердження заходів по енергозбереженню;

2.9 Посилення роботи з дебіторами і кредиторами;

2.10 Пошук та формування фінансових ресурсів для проведення антикризових заходів виробничо-технічного характеру.

2.11 Оптимізація використання вільних грошових коштів:

- першочергове погашення гривневих зобов'язань;

- організація експортноорієнтованих виробництв;

- організація робіт з покращення оснвного фонду при закупівлі здешевлених будматеріалів;

- впровадження заходів з енерго- та ресурсозбереження;

3 Маркетингові:

3.1 Перегляд маркетингової стратегії (пошук більш ефективних способів пошуку замовлень);

3.2 Провести перекваліфікацію (або підвищення кваліфікації) керівників відділів збуту, постачання, виробничого, планово-економічного та інших;

4 Виробничо-технічні:

4.1 Робота підприємства навіть з мінімальною рентабельністю і на власні кошти;

4.2 Модернізація та оновлення виробничих фондів у найбільш економічно ефективних напрямках виробництва ;

4.3 Освоєння виробництва нових предметів праці, яких потребує ринок;

4.4 Поліпшення якості продукції;

4.5 Покращення організації праці, введення напружених норм і нормативів в основу виробничих процесів;

4.6 Удосконалення роботи інфраструктурних підрозділів (енерго- та водозабезпечення, транспортних підрозділів та служб матеріально-технічного забезпечення).

Для запобігання кризових явищ на підприємстві, необхідно постійно слідкувати за економічною безпекою підприємства рівень якої залежить від ефективності керівництва, гнучкого управління, вибору самої системи управління та кваліфікації спеціалістів.

Виходячи з виробничої програми діяльності підприємства, напрямків стратегічного

його розвитку, важливості забезпечення споживача своєю продукцією, підприємство повинно розробити власну довгострокову стратегію формування високого рівня економічної безпеки підприємства. За основу такої програмної довгострокової стратегії беруться основні чинники, що формують належний рівень економічної безпеки підприємства. Така довгострокова стратегія економічної безпеки підприємства має включати певні параметри:

1 Надійне електропостачання. Як правило, щоб гарантувати надійну роботу підприємства необхідно мати два джерела електропостачання. А на особливо важливих виробництвах має бути передбачене власне резервне джерело електропостачання (дизель-електростанція).

2 Резервне тепlopостачання, якщо підприємство підключене до міської теплоцентралі.

3 Технічна, технологічна і питна вода, яка використовується на виробничі цілі в більшості підприємств: має бути власне джерело води, а якщо вода використовується з центрального водопроводу, то відповідний резерв води.

4 Страховий запас відповідних матеріально-сировинних і технічних ресурсів, який має бути створений на підприємствах, що сприятиме стабільній роботі підприємства за певних ситуацій.

5 Надійність транспортних засобів з доставки матеріальних ресурсів і постачання продукції споживачам.

УДК 656.2:004

ПРОБЛЕМЫ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ПРОЦЕССА УПРАВЛЕНИЯ ТРАНСПОРТНЫМИ КОМПАНИЯМИ

*Вовк А.А., д.э.н., профессор,
Чуприкова З.В., к.э.н., доцент (МИИТ)
Вовк Ю.А., к.э.н. (ОАО «РЖД»)*

К основным недостаткам информационного обеспечения управления транспортными компаниями России следует отнести недостаточное использование данных материального учета, недостатки в организации финансового учета, включая и структуру бухгалтерской (финансовой) отчетности.